

melse om, hvortil disse Penge skulde bruges? Jeg tror det ikke. Naar isvrigt den ærede Minister ogsaa ankede over, at Mindretallet har foreslaaet ikke blot at bruge disse Penge, som komme ind ved den forøgede Skat paa Spiritus, men ogsaa den gamle Spiritusstat til Toldnedsettelse, og i den Anledning stærkt beklage, at det altid skulde gaa ud over Statskassen, saa vil jeg dog ligeoverfor dette bemærke, at den ærede Minister har, kort efter at dette Forslag var fremkommet, forelagt os en Toldlov, som efter almindelige Beregninger, de Beregninger man plejer at bruge, naar man behandler en Toldlov, vilde give et Overskud af 40,000 Kr., men som efter Ministerens private Beregning vilde give $3\frac{1}{2}$ Million Kr. Understud. Naar man er inde paa saadanne Beregninger, tror jeg, at det er fuldt berettiget af Mindretallet overfor en Sag som denne at sige: Vi holde foreløbig paa, at den gamle Spiritusstat kommer med i Betragtning, det er det Grundlag, som vi i alt Fald ere villige til at forhandle paa.

Ligeoverfor det ærede Medlem for 11te Kredss (Sthyr) skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at denne Sag: Spiritusstaten har 2 Sider. Paa den ene Side gjør man Regning paa, at der kommer mange Penge ind, at man med disse Penge kan udrette meget Stort til Velsignelse, men saa maa man paa den anden Side huske paa, at man kan ikke ved den samme Beregning gaa ud fra, at Folk ikke ville drikke Brændevin. Nei, naar der er paaregnet, at der skal komme 11 Mill. Kr. godt og vel ind af Spiritus, saa maa man virkelig forudsætte, at Folk ville drikke endda ganske betydeligt. — Endnu skal jeg kun, naar det ærede Medlem sagde, at da dette Forslag kom frem, glædede han og hans Meningsfæller sig meget derved, fordi de mente, at her var Noget, hvorom mulig Alle kunde enes, tilføie, at hvis det ærede Medlems Meningsfæller alle sammen have haft den Opfattelse, da dette Forslag kom frem, have disse eller i hvert Fald deres Blade haft en høist aparte Maade at gøre denne Opfattelse gjældende paa. Thi jeg har, siden Forslaget kom frem, og indtil Valget forestod, ikke læst stort Andet i Regjeringspartiets Blade, end dette, at det er en Sag, som er værd at føie igennem, men at man er sikker paa, at Venstre ingen Ting vil gjøre, og saa har man bevist den ene Gang efter den anden, at Venstre ikke vil gaa ind derpaa. Naar man har det Ønske og har den Tro, at Alle kunne enes om den Sag, indleder man ikke Sagens Forhandling paa denne Maade.

Finansministeren (Estrup): Da den ærede Ordfører for Mindretallet (Dam) for havde Ordet, lod hans Udtalelser for mig saaledes, at han ikke vilde vedtjende sig, at Mindretallet i Virkeligheden ved dette Lovforslag og ved det, der efter Mindretallets Mening maatte sættes i Forbindelse med det, vilde stille Statskassen af med en betydelig hidtidig Indtægt. Det forekom mig nok, at denne Udtalelse af Ordføreren for det ærede Mindretal ikke stod i Overensstemmelse med, hvad der var udtalt af Mindretallet i Betænkningen, og ved at efterse denne, finder jeg jo ogsaa, at min Opfattelse er fuldstændig stadfæstet ved de rene og klare Ord, som paa Mindretallets Vegne ere trykte i Betænkningen. Det vil jo saaledes findes i Tillæg B. Sp. 263, at Mindretallet beregner den hele Spiritusafgift til 12 Mill., og saa siger det, Sp. 264: „Under alle Omstændigheder hævde vi, at vort Forslag om at vederlægge de 12 Mill. med Toldnedsettelse danner et i mødekommende Forhandlingsgrundlag“. Det er stærke Ord. Mindretallet regier ligefrem, at den fremtidige Al- og Spiritusafgift vil beløbe sig til 12 Mill., og naar man paa Forhaand vilde indrømme det, at der skal gives for 12 Mill. Toldnedsettelse, tror Mindretallet nok, at vi skulle kunne forhandle paa dette mødekommende Grundlag! Hvor er saa de 2,700,000 Kr. blevne af, som Statskassen i dette Dieblif har i Spiritusafgift? De ere forsvundne og endda forsvundne paa Grundlag af en Beregning, hvis Rigtighed jeg i alt Fald ikke vil anerkjende med Hensyn til Udbyttet af den fremtidige Spiritusbestatning. — Endvidere siger Mindretallet, at det ogsaa kan være med til at vedtage denne Lov, selv om man ikke enes om en ny Toldlov, men Betingelsen derfor er selvfølkelig, at hele Beløbet skal anvendes til Nedsættelse af hidtidige Afgifter paa Livsforbrønden ved en stikkelig Toldreform — altsaa en ligefrem Sjentagelse af den samme Hovedtanke. Jeg tror saaledes ikke, at hvad jeg anførte før, var i mindste Maade urigtigt, og jeg tror heller ikke, at den Betegnelse, jeg gav Mindretallets Tanke, var i mindste Maade for stærk.

Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, bemærkede, at Regjeringen selv havde forelagt et Toldrevisionsforslag omtrent samtidig med Spiritusbestatningsforslaget, og at Regjeringen altsaa selv havde erkjendt, at der var en Forbindelse mellem disse. Den har jeg aldrig benegtet, men det ærede Medlem vil dog vistnok se, at der er en meget stor Forskjel paa, om man i dette Thing eller i det